

След странното съвпадение на сцената, която гледахме, с преживяното от Миро, Драгица, Физор Апс и Тера Анк, всички бяхме много развълнувани. Драгица разказваше на Леа подробности от реалната случка. Миро пък описваше преживяванията си пред полковника, Донехра и Тона.

Адон се приближи до мен и ми каза:

- Може би утре ще тръгнем за Алтре Мунс.

Уговорили сме предварителна и главна среща в Урби Макс в други ден.

- Аз трябва ли да присъствам? - попитах с надежда да се измъкна от едно такова задължение.

- Полковникът ти има доверие – отговори Адон, - и освен това се уверих, че доста разбираш езика им.

- Онова беше с помощта на Сидо Йинкс – магнах пренебрежително аз с ръка.

- Да – съгласи се Адон, - но нямаше да стане нищо, ако не можеше да четеш написаното. А на Алтре Мунс ще има доста документи за подписване.

- Така ли? - учудих се аз.

- Да – кимна Адон. - Убедихме ги, че могат да предложат принципни договорености за сътрудничество в няколко области, като например култура, здравеопазване, технологии за широко потребление, търговия, транспорт, строителство.

- За съжаление, не мога да превеждам добре на езика има – казах несигурно аз.

- За това няма проблем – успокои ме Адон. - На Алтре Мунс широко е разпространена телепатията. При липса на превод, мислите се предават чрез телепатия. Най-малко десет процента от населението има доста развити

способности в това отношение.

- Драгица показва такива способности – казах аз.

- Там се опитаха няколко пъти да ни убеждават – обясни Адон, - че Миро и Драгица били от Ноумист.

- Те обаче не са съгласни – отвърнах аз.

- Не са – кимна Адон, - но след това представление започвам да си мисля, че има нещо, което не е изяснено.

- Може би трябва време – предположих аз.

- Сигурно – засмя се Адон. - Но лично аз няма много да се изненадам, каквото и да се окаже. Свикнала съм. Виждаш какво се случи с госпожа Хронхра. Има нещо, от което не можем да избягаме.

- Така е – съгласих се аз. - Но все пак не мога да видя къде е моето място в цялата тази суматоха. Все съм гледал да стоя встрани от суетата.

- Госпожа Хронхра беше уверена, че точно ти си човекът, който е необходим – отговори Адон.

- Необходим за какво? - не разбрах аз.

- Така се изрази тя, преди да преминем последния път с нея невидимата врата – отвърна Адон. - Но не уточни. А вече не е в състояние да каже.

- Толкова ли е зле? - попитах аз.

- На раздяла Братея ми каза, че госпожа Хронхра изобщо не я разбираше, когато се опитвала да й каже нещо – отговори Адон. - Нямахме надежда, че ще се излекува. Особено след като научихме, че са настъпили сериозни генетични изменения. Но все пак имаше нещо, което ме изненада. Блавор успя да разговаря с нея.

- Блавор? - изненадах се аз. - И как? Чрез телепатия?

- Не – поклати глава Адон. - На езика на Лонгадом. Оказа се, че госпожа Хронхра го говорела!

- Но той е различен от езика в Ноумист – уточних аз.
- Да – потвърди Адон, - нямат нищо общо.
- Може би Блавор има по-добър подход от всички – предположих аз, - щом е успял да разговаря с госпожа Хронхра.
- Не знам – вдигна рамене Адон. - Просто лицето й се оживи. Беше съвсем различна. Дори и преди това не съм я виждал такава. Излъчваше доброта.
- Значи, настъпила е някаква промяна – продължих с предположенията си аз.
- Не знам – отвърна Адон. - След като си замина Блавор, тя отново изключи.
- А! Блавор! Какво за Блавор? - обади се Физор Апс, която беше приключила разговора си с Елма и Дахра.
- Разказах как си разговаряха двамата с госпожа Хронхра – обясни Адон.
- Да – кимна Физор Апс, - да. Това си беше направо чудо! Не знам как го направи. Аз също се опитах, но не се получи.
- Така е – потвърди Адон.
- А къде е Нора? - попитах аз.
- В Съвета – отговори Адон. - Има много неща да прави. Доклади, отчети. Среци със съветници, с господин Тона. Не му завиждам. Госпожа Хронхра не го допускаше много близо до себе си и той на практика няма представа от състоянието на комисията. Искаше да ме вземе за помощник-комисар, но му отказах. Не е за мен тази работа. Началник на полицията ми стига.
- Предполагам, че началник на полицията е много по-отговорна длъжност от тази на помощник-комисаря – засмях се аз.

- Може би на практика, да – съгласи се Адон. - Според Традицията обаче, задълженията на заместник-комисаря по вътрешния ред са много повече от тези на началника на полицията.

- Сигурно и привилегиите му са по-големи – предположих аз.

- Заплатата, да – кимна Адон. - Но за една такава заплата не бих искала да стоя на такава длъжност. Средата ми се струва доста неприятна.

- Може би затова комисари и съветници прибягват до медикаментите, които вземала госпожа Хронхра – поинтересувах се аз.

- Нора ми обеща, че ще започне разследване – отвърна Адон.

- Ти вярваш ли, че ще се разбере нещо? - попита Физор Апс. - Интересите, които стоят зад това са много по-големи. Дори не можеш да си представиш.

- А ти можеш ли? - погледна я Адон.

- Мога – уверено каза Физор Апс. - Имам реална представа. Структурата на властта е еднаква навсякъде във видимия свят. Над видимия елит, който управлява, има невидим. Неговите интереси са винаги различни от тези на всички под него.

- И има ли някаква логика или принцип? - попитах аз.

- Да – кимна Физор Апс. - Предполагам, че си слушал или чел за влечугоподобните, които се хранели с енергия от другите?

- Не много – уклончиво отговорих аз.

- Не е толкова важно – продължи Физор Апс. - Важното е, че наистина съществуват различни същества, на различни нива на развитие, с различни положения в

пространството, с различна плътност дори. Много от тях за нас са невидими. Но и техните действия също на пръв поглед са невидими за нас. Някои от тях са наистина извратени и се подхранват с негативна енергия, като провокират конфликти от различен характер и с различни размери. Тяхната логика е антилогика. Не търси обяснение, няма да го откриеш.

- Това е доста песимистично! – извиках аз.

- Това е, бих казала, реалистично – отвърна Физор Апс. - Песимистично щеше бъде, ако ти бях дала повече подробности за плановете им. Ако ги чуеш, може да се отчаеш и да изгубиш разсъдък.

- Ти направо ме успокой! - поклатих глава аз.

